

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203784
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113203784.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní vedenom sudcom JUDr. Andreou Vyskočovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúp.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody 3.661,96 Eur a nemajetkovej ujmy 732,39 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Senica dňa 27.09.2012 žiadal, aby súd určil medzitýmnym rozsudkom, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) G. G., nar. 18.9.1979 (po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť exekučnej veci číslo EX 17193/2010) v zákonom stanovenej lehote a aby rozhodol rozsudkom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 3.661,96 Eur, z titulu nemajetkovej ujmy sumu 732,39 Eur a náhradu trov konania.

Žalobca v žalobe zároveň vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Senica a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázaní veci inému súdu.

Okresný súd Senica uznesením č.k. 7C/161/2012 - 8 zo dňa 10.10.2012 spojil na spoločné konanie súvisiace veci pod spisovými značkami od 7C/161/2012 do 7C/264/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod spisovou značkou 7C/161/2012.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9NcC/53/2012- 14 zo dňa 13.11.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Senica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Pretože ide o drobný spor v zmysle ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, keď vychádzal z predložených písomných dôkazov. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 156 ods. 1 O.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v zmysle § 156 ods. 1 O.s.p. na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, návrhom na začatie konania, vyjadrením žalovaného, obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 6Er/25/2011 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol, že navrhovateľ v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním podľa § 38 Exekučného poriadku súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX . dlžníkom (povinným) G., nar. XX.X.XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť exekučnej veci číslo EX 17193/2010. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, keďže exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu a nie rozhodnutie rozhodcovskej komisie, pre ktoré vtedy táto lehota neplatila. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19.4.2011 a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 160 dní). Ako dôkaz označil navrhovateľ príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Uviedol, že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Uviedol, že nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol, že navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Uviedol, že si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 3.661,96 Eur, predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo k vyvolaniu rizík - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a k insolvenčii povinného. Uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv a uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy a to: - neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u navrhovateľa resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo na rovnosť v spoločnosti, - úplne zbytočné a právne nezodpovedajúce časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jej majiteľov, - nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a

podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy a realizácia základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite. Uviedol, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práva a princípov právneho štátu. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy použil navrhovateľ možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000 Sk, t. j. cca 660 Eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadostučinenia poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov súdmi v civilnom konaní. Nemajetkovú ujmu vyčíslil sumou 732,39 Eur. Výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie uvedenej doktríny ústavného súdu 660 Eur za rok. V danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 160 dní. Navrhovateľ ďalej uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval, preto podal túto žalobu.

Odporca vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobu navrhuje zamietnuť. V prvom rade mal za to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, najmä odkazuje na exekučný spis, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Navrhovateľ v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Zo žaloby nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak si navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka prietahov v konaní navrhovateľ v žalobe neuvádza, aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu. Navrhovateľ neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania nároku, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca uviedol, že dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012, vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby, je zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr, pričom poškodený podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Uviedol, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný.

K nesprávne úradnému postupu odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 3.3.2011 č. k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26.09.2011 sp. zn. 3MCdo/11/2010, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.03.2011 sp. zn. 5Cdo/291/2010 vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 vyplýva, že súd do 15 dní od doručenie žiadosti písomne poverí exekútora a táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), teda vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Nárok je teda v tejto časti neopodstatnený. V dôvodovej správe je k novelizovanému ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR.

Z rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Odporca ďalej uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho

v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ uvedené nepreukázal a preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Navrhovateľ uvedené nepreukázal a preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov.

Odporca uviedol, že zo skutkových tvrdení uvádzaných v niektorých žalobách navrhovateľa vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009. V prípade ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom k uvedenému vzniesol odporca námietku premičania tohto nároku, ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009.

Odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 514/2003 Z. z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou IS, udržiavanie a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ nekonkretizoval, či si predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Navrhovateľ by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navyiac navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami i po nich. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo prísť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Odporca má za to, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbreňuje ani množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií.

Odporca k uplatnenej nemajetkovej ujme uviedol, že podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660 eur za každý rok prietahov je nesprávna úvaha. Uviedol, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež navrhovateľ nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Uviedol, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa spojené s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Upozornil na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre

spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri EÚ, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a bolo konštatované, že „Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa....“. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkoprijmových osôb. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Odporca uviedol, že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty, uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmovou a má za to, že stav, v ktorom sa navrhovateľ ocitol si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä že si uplatňuje ničím nepreukázané čiastky, či už podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy, preto pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., odporca považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania.

Ministerstvo spravodlivosti SR súdu oznámilo, že v rozmedzí od 23.4.2012 do 25.9.2012 im bolo doručených 43 597 žiadostí navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vzhľadom na neobvyklé množstvo podaných žiadostí nie je možné jednotlivé žiadosti fyzicky vyhľadať, disponujú však vlastnou databázou doručených žiadostí, na základe ktorej môžu potvrdiť, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v predmetnej veci im doručená bola, navrhovateľ však neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal kumulatívne splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, resp. zmaril možnosť splnenia uvedených predpokladov čo i len posudzovať, žiaden z uplatnených nárokov uspokojený nebol. Podľa priloženého zoznamu bola žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 25.9.2012.

Súd z exekučného spisu Okresného súdu Senica, sp. zn. 6Er/25/2011 zistil, že súdny exekútor dňa 14.1.2011 doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré konanie bolo u exekútora vedené pod sp. zn. EX 17193/10. Okresný súd Senica uznesením č.k. 6Er/25/2011 - 10 zo dňa 10.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 19.4.2011. Okresný súd Senica uznesením č.k. 6Er/25/2011 - 14 zo dňa 1.8.2011 exekučné konanie zastavil, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 19.8.2011.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej

moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 4 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 4 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia /oznámenia/ rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d), zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Navrhovateľ sa podaním adresovaným priamo odporcovi, doručeným dňa 25.9.2012 domáhal v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežného prerokovania a uspokojenia nároku na náhradu škody, keď do podania návrhu na súd šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti navrhovateľom, a preto súdu žalobu nepovažoval za predčasnú.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by bol v neistote počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej, nepreukázal hrozbu škody, nepreukázal riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky a ani nepreukázal, že v postupe Okresného súdu Senica boli zistené pochybenia a prietahy v konaní. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ani ich výšku.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ku ktorému došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 160 dní. Údaje navrhovateľa sú nesprávne, zavádzajúce a vyplývajú z nich, že navrhovateľ ako oprávnený nemal o veci prehľad, na základe čoho vyznievajú jeho vyjadrenia o údajnej majetkovej škode, či dôvodoch pre nemajetkovú škodu značne nedôveryhodne. Súd zistil, že súdny exekútor dňa 14.1.2011 doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a Okresný súd Senica uznesením č.k. 6Er/25/2011 - 10 zo dňa 10.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, teda nie po 160 dňoch ako to tvrdil navrhovateľ.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním nemusí súvisieť, alebo ide o postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí; úradný postup nie je možné upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť, preto správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i z hľadiska účelu ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

S poukazom na uvedené považoval súd nárok navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený.

Exekučný poriadok v čase podania návrhu na súd, určoval zákonnú pätnásťdňovú lehotu len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a nie na iné rozhodnutia súdu o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný poriadok neurčoval žiadnu lehotu na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré rozhodnutie by zákon stanovil pätnásťdňovú lehotu a teda v danom prípade nie je možné konštatovať, že vo veci Okresného súdu Senica vedenej pod spis. zn. 6Er/25/2011 nebola nedodržaná zákonná lehota na vydanie rozhodnutia, ktorým súd zamietol žiadosť na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd má právo v exekučnom konaní preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov zo strany exekučných súdov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Navyše ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda; nepreukázal tiež že táto doba viedla k strate jeho legitímnych očakávaní (že nastane zákonom predpokladaný stav), a že toto vyvolalo riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky.

V postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne pochybenia, nakoľko exekučný poriadok účinný v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neurčoval žiadnu lehotu na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a preto je možno konštatovať, že sa nedopustil nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a tento nebol v konaní preukázaný. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa považoval za neopodstatnený.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy i napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, keď účastníci konania majú dôkaznú povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Účastník konania, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie tvrdených skutočností a ním tvrdené skutočnosti neboli inak preukázané, nesie následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktorý bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ vôbec nepreukázal, že by mu mala v súvislosti s postupom Okresného súdu Senica v predmetnej exekučnej veci vzniknúť škoda a ani ujma, pretože neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné v zmysle zákonných kritérií posúdiť vznik a rozsah škody, či ujmy. Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody, ktorá mala predstavovať výšku istiny s príslušenstvom s odôvodnením, že táto istina s príslušenstvom nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu, s ktorým tvrdením sa súd nemôže stotožniť, nakoľko žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá z dôvodu nespôsobilosti rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a bol to práve sám navrhovateľ, ktorý si zvolil postup pre vymáhanie istiny s príslušenstvom cestou rozhodcovského súdu a nie všeobecného súdu. Neúčinný (nulitný) rozhodcovský rozsudok nepredstavuje žiadnu prekážku pre následné prejednanie a rozhodnutia vo veci, pretože podľa ustálenej judikatúry nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia odpadá prekážka *res iudicata* na uplatnenie práva na všeobecnom súde. Navrhovateľ neuviedol a ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že by podal žalobu na všeobecnom súde o zaplatenie predmetnej istiny s príslušenstvom voči dlžníkovi, ktoré konanie by bolo zastavené pre prekážku *res iudicata*. Taktiež nie je možné s istotou tvrdiť, že by práve pri uplatnení nároku na zaplatenie istiny s príslušenstvom v konaní pred všeobecným súdom bol navrhovateľ úspešný v celom rozsahu. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že práve obdobie, v ktorom nebolo rozhodnuté súdom o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, viedlo k zániku zákonnej vymožitelnosti pohľadávky na zaplatenie istiny s príslušenstvom, teda k zmenšeniu existujúceho majetku navrhovateľa. Navrhovateľ svoje tvrdenia o vzniku majetkovej škody v žalobe všeobecne popísané nijako nepreukázal a určenie resp. vyčíslenie výšky majetkovej škody v žalobe sa nedá považovať za relevantný dôkaz o jej vzniku.

V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy nie sú dané dôvody na jej priznanie z vyššie uvedených dôvodov. Samotné vedenie exekučného konania, bez ohľadu na jeho dĺžku, nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a ani nie je dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní, keď tieto riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Navrhovateľom uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy nebola zo strany navrhovateľa podložená reálnymi skutočnosťami a dôvody jej priznanie boli v žalobe uvedené len všeobecne a nevzťahujú sa priamo na navrhovateľa ako obchodnej spoločnosti. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby podieľajú, keďže im ujma nevzniká priamo, a preto sú postoje a pocity členov riadiacich orgánov a majiteľov navrhovateľa irelevantné. Zánik podnikateľských aktivít a zánik už vytvorených podnikateľských plánov navrhovateľ žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, či ujmou, musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody, či ujmy, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za vznik škody, či ujmy. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu ku škode, či ujme, ktoré boli priamo spôsobené práve a iba týmto postupom, čo v prejednávanej veci preukázané nebolo. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že navrhovateľovi ani žiadna škoda, či ujma nevznikli. Vzhľadom na vyššie uvedené, i v prípade, že by navrhovateľovi vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola preukázaná príčinná súvislosť ich vzniku s postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod spisovou značkou 6Er/25/2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod spisovou značkou 6Er/25/2011 došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou, a preto súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

V konaní odporca vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.1.2011, preto sa súd vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nepreukázal, že by mu trovy konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.